

Normy a normativita

Má-li naše zkoumání povahy „norem“ a charakteru „normativnosti“ mít relevanci, je třeba nejprve přezkoumat a náležitě analyzovat příslušný fenomén, a to jak v různě širokém vymezení, tak pokud jde o jeho různé roviny (či úrovně). Tak např. pokud jde o širší vymezení, nesmíme se spokojovat s tím, jak se normativita jeví u člověka, tedy na lidské úrovni, ale musíme vzít v úvahu její podobu přinejmenším v celé šíři biosféry, neboť tam je i pro zcela vnějšího pozorovatele nepřehlédnutelná. Právě u jednotlivých organismů téhož druhu nebo poddruhu, kde můžeme poměrně spolehlivě vymezit některé vlastnosti včetně relativně malé tolerance drobných odchylek, je vždycky nápadné, když tu a tam najdeme odchylku velkou, ať už jde o malformaci (to většinou) nebo o něco nového, vývojově pozitivního (perspektivního).

(Písek, 091105-1.)